ଉପଯୁକ୍ତ ବେଶ ପକାଇ ଆସ

ମନୋଜ ଦାସ

ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଜୟ କଲେ ରାଜା ତାଙ୍କ ପୋଷାକରେ ଖଣ୍ଡିଏ ନୂଆ ହୀରା ଲଗାନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ପରେ ରାଜ୍ୟ, ଚାରି ଛଅ ରାଜ୍ୟ ଜୟ କରି, ପଗଡ଼ି ଓ ପରିଧେୟରେ ଚାରି ଛଅ ଚେକା ହୀରା ଝଲସାଇ ରାଜା ନିଜ ନଅରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲେ ।

ଡେରା ପଡ଼ିଥିଲା ଗୋଟିଏ ପର୍ବତର ପାଦଦେଶରେ । ଦୁଇ-ରାଜ୍ୟ ମଝିରେ ଏଇଟା ଗୋଟାଏ ଜନହୀନ-ପ୍ରାୟ ବଣ ମୁଲକ ।

ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ରାଜା ତାଙ୍କ ଶିବିର ବାହାରେ ନିଶାର୍ଦ୍ଧରେ ପଦଚାରଣା କରୁଥିଲେ । ହଠାତ୍ ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ବତ ଉପରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ନୀଳାଭ ଆଲୋକ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲା । ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ବିସ୍ମୟ, ଚମକ ଏବଂ ଆନନ୍ଦରେ ଭରିଗଲା । ସେ ଆଲୋକ ଯେ ଅସାଧାରଣ, ସେଥିରେ ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ନ ଥିଲା ।

ବିସ୍ମିତ ରାଜା ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ନିଦରୁ ଉଠାଇଲେ ଓ ସେ ଆଲୋକ ଦେଖାଇଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଅତି ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ କହିଲେ, "ମହାରାଜ, ମୁଁ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଆଖପାଖ ଲୋକଙ୍କଠୁଁ ଶୁଣିଥିଲି କି ସେ ପର୍ବତ ଉପରେ ଜଣେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ରହନ୍ତି । ଶୀତ ରାତି । ସେ ନିଆଁ ଜାଳିଛନ୍ତି !"

"ମନ୍ତ୍ରୀ ! ତୁମକୁ ସେ ଆଲୋକ କିପରି ଲାଗୁଛି ?"

ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରେ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ମନ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ, "ମଣିମା ! ଶୁଖିଲା କାଠପତ୍ର ଜାଳିଲେ ନିଆଁ ଯେପରି ହେବା କଥା, ଏହା ସେହିପରି !" "ଆଚ୍ଛା, ଶୋଇବ ଯାଅ ।" କହିଲେ ରାଜା । ସେ ବୁଝିଲେ ଯେ ଆଲୋକର ଯେଉଁ ବିଶେଷତ୍ୱ ସେ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ମନ୍ତ୍ରୀ ତାହା ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ପ୍ରଭାତ ହେଲା । ରାଜା ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କୁ ଭେଟିବାର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଦୂତ ପଠାଇଲେ । ଦୂତ ଫେରିଆସି କହିଲେ, "ସନ୍ନ୍ୟାସୀ କହୁଛନ୍ତି କି, ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ହେଲେ ରାଜା ଉପଯୁକ୍ତ ବେଶ ପକାଇ ଯିବା ଦରକାର ।"

"ଅବଶ୍ୟ !" କହି ରାଜା ତାଙ୍କର ରତ୍ନଖଚିତ ପୋଷାକ ଓ ପଗଡ଼ି ଲଗାଇ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ସେ ପର୍ବତ ଅଧା ଚଢ଼ିବା ବେଳକୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କର ଜଣେ ଚେଲା ଆସି କହିଲେ, "ଗୁରୁଦେବ ମଣିମାଙ୍କୁ ଦୂରରୁ ଦେଖିଛନ୍ତି । ସେ କହିଲେ କି ଆପଣ ଉପଯୁକ୍ତ ବେଶ ପକାଇ ଆସିବା ଦରକାର ।"

ରାଜା ନୀରବରେ ଶିବିରକୁ ଆସି ରତ୍ନପୋଷାକ ଉତାରି, ଜଣେ ସାଧାରଣ ନାଗରିକର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଲେ ଓ ନିଜକୁ ନିଜେ କହିଲେ, "ବାସ୍ତବିକ୍ ରାଜ-ପୋଷାକରେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ବାହାରିବାଟା ବୋକାମି ଛଡ଼ା ଆଉ କ'ଣ !"

ସେ ପର୍ବତ ଚଢ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତେ ପୁଣି ଜଣେ ଚେଲା ଆସି କହିଲା, "ମହାରାଜ ! ଗୁରୁଦେବ କହୁଛନ୍ତି କି, ଆପଣ ଉପଯୁକ୍ତ ବେଶରେ ଆସନ୍ତୁ ।"

ରାଜା ଅଗତ୍ୟା ତମ୍ବୁକୁ ଫେରିଲେ ଓ ଏଥର ଗେରୁଆ ଲୁଗାପଟା ଯୋଗାଡ଼ କରି ପିନ୍ଧି, ପୁଣି ପର୍ବତ ଚଢ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

"ମହାରାଜ ! ଗୁରୁଦେବ କହିଲେ କି ଆପଣ ଉପଯୁକ୍ତ ବେଶ ପକାଇ ଆସନ୍ତୁ," ତୃତୀୟ ଚେଲାଟାଏ ତାଙ୍କୁ ଆସି କହିଲା ।

ରାଜା କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ ଦେଖାଗଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ କାନରେ କହିଲେ, "ମହାରାଜ ! ସେ ଉଦ୍ଧତ ସାଧୁକୁ ଏହିକ୍ଷଣି ଧରି ଆଣି ଆପଣଙ୍କ ଆଗରେ ହାଜର କରିଦେବି !"

ରାଜା ଧୀର କଣ୍ଠରେ କହିଲେ, "ମନ୍ତ୍ରୀ ! କେତେ ରାଜା ମହାରାଜାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ତ ମୋ ଆଗରେ ତମେ ଓ ସେନାପତି ହାଜର କରିଛ । ଜଣେ ନିରସ୍ତ୍ର, ନିର୍ବାକ୍ ସାଧୁଙ୍କୁ ଧରି ଆଣିବାରେ ବାହାଦୁରି କ'ଣ ?"

ଶିବିର ଭିତରେ ଏକାକୀ ରାଜା ଅଶ୍ରୁରୋଧ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବିକ୍, ଆଜିଯାଏ ସେ ନିଜକୁ କେଡ଼େ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ, କ୍ଷମତାଶାଳୀ ମନେ କରି ଆସିଥିଲେ । ଇଏ ହେଲା କ'ଣ ? ବେଶ ବୋଇଲେ ସାଧୁ କ'ଣ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ? ଯୋଗ୍ୟତା ? ବାସ୍ତବିକ୍, ସେ କ'ଣ ଜଣେ ସାଧୁଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ? ସେ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଯେତିକି ଚିନ୍ତା କଲେ, ସେତିକି ବିମର୍ଷ ବୋଧ କଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନରେ ସେ ଯେତେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତି କରିଛନ୍ତି, ଯେତେ ମୁଣ୍ଡ କାଟ କରି ତଳେ ଲୋଟାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ସବୁ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଖିରେ ବିରାଟ କରି ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସାଧୁଙ୍କ ଆଖିରେ ସେ ଅଯୋଗ୍ୟ !

"ପୁଅ ! ଏ ବେଶରେ ତମେ କେଡ଼େ ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଛ ।"

ଏ ଅପୂର୍ବ କଣ୍ଠସ୍ୱର ରାଜାଙ୍କୁ ଚମକାଇ ଦେଲା । ସେ ଅନାଇବା ବେଳକୁ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଉଭା ସ୍ୱୟଂ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ରାଜା ତାଙ୍କ ପାଦରେ ଲୋଟିଗଲେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇ କୁଣ୍ଢାଇ ପକାଇ କହିଲେ "ହୃଦୟରେ ଏହିଭଳି ନମ୍ରତା ବୋଧଠୁଁ ବଳି ସୁନ୍ଦର ସାଜ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ" ।

"ମହାଭାଗ ! ମୁଁ କେଡ଼େ ମୂର୍ଖ ଥିଲି ! ରାଜ୍ୟ ପରେ ରାଜ୍ୟ ଜୟ କରି ନିଜକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ବୋଧ କରୁଥିଲି ।" ରାଜା ମୃଦୁକଣ୍ଠରେ କହିଲେ ।

"ହଁ ବତ୍ସ ! ସେ ଗୌରବବୋଧ ଅଜ୍ଞାନପ୍ରସୂତ । ଆଜି ତମେ ଜ୍ଞାନର ଉଷାଲୋକରେ ଉପନୀତ ।" ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ରାଜାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦକରି ବୁଲିପଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ ।

ଲେଖକ ପରିଚୟ

ଶ୍ରୀ ମନୋଜ ଦାସ ୧୯୩୪ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ମାସ ୨୭ ତାରିଖରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଓ ଅତିବଡ଼ୀ ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ ଲେଖକ ମନୋଜ ଦାସ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ଆରଣ୍ୟକ, ସମୁଦ୍ରର କ୍ଷୁଧା, ବିଷକନ୍ୟାର କାହାଣୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଅଭିସାର, ଧୂମ୍ରାଭ ଦିଗନ୍ତ, ଉପକଥା ଶତକ, ମନୋଜ ଦାସଙ୍କ କଥା ଓ କାହାଣୀ, ଅବୋଲକରା କାହାଣୀ, ମନୋଜ ପଞ୍ଚବିଂଶତି, ଦୂରଦୂରାନ୍ତର, ଅମୃତ ଫଳ, ଗୋଧୂଳି ବାଘ, ଚନ୍ଦ୍ରାଲୋକର ପ୍ରହରୀ ପ୍ରଭୃତି ଲେଖକଙ୍କର ଅନବଦ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତକୁ ପରିପୁଷ୍ଟ କରିଛି ।

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

- ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରସଙ୍ଗଟିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଲେଖକ ପରିଚୟ ଓ ପ୍ରସଙ୍ଗର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ସଂପର୍କରେ ପିଲାଙ୍କୁ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ପୋଷାକ ଓ ଅଳଙ୍କାର ଆଭୂଷଣ ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ଉପଯୁକ୍ତ ବେଶ ନୁହେଁ, ନମ୍ରତା ବୋଧ ହିଁ ସୁନ୍ଦର ବେଶ ଏହି ଭାବକୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଉଦ୍ରେକ କରାଇବେ ।
- ପରିବେଶର ପ୍ରଭାବରେ ମନୁଷ୍ୟର ଆଚରଣରେ କିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଥାଏ,ତାହା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବେ । ଏଥିପାଇଁ ଅଶୋକ ଚଣ୍ଡାଶୋକରୁ ଧର୍ମାଶୋକରେ ପରିଣତ ହେବା ଓ ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ସମାନ୍ତରାଳ ଗୀତ କିମ୍ବା କାହାଣୀର ଅବତାରଣା କରିବେ ।
- ସତ୍‌ସଙ୍ଗ, ସାଧୁସଙ୍ଗଦ୍ୱାରା ନମ୍ରତା, ସାଧୁତା ଭଳି ମାନବୀୟ ଗୁଣାବଳୀର ବିକାଶ କିପରି ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ,ତାହା ପିଲାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବେ ।

ସୂଚନା

ନଅର	- ରାଜପ୍ରାସାଦ,
ଡେରା	- ସାମୟିକ ରହଣି ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ତମ୍ବୁପକା ଶିବିର
ଶିବିର	- ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳ
ଦୂତ	- ରାଜା ମହାରାଜାମାନଙ୍କ ସମ୍ବାଦବାହକ
ଚେଲା	- ସାଧୁସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ
ବେଶ ପକାଇବା	- ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା,
ହାଜର କରିବା	- ପହଞ୍ଚାଇବା (ହାଜର ହେବା - ନିଜେ ପହଞ୍ଚିବା)
ବାହାଦୁରି	- ଆତ୍ମପ୍ରଶଂସାମୂଳକ ବଡ଼ପଣିଆ,

ଉଭା - ଉପସ୍ଥିତ

ଲୋଟିଯିବା - ଗଡ଼ିଯିବା

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ପରିଧେୟ, ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର, ସ୍ୱାଭାବିକ୍, ରତ୍ନଖଚିତ, ଅଗତ୍ୟା,
ନିଶାର୍ଦ୍ଧ, ଅସାଧାରଣ, ବିଶେଷତ୍ୱ, ବାସ୍ତବିକ୍, ଉଦ୍ଧତ

ଅଭ୍ୟାସ

୧. ଆସ, କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।

କ) ରାଜା ରାଜ୍ୟ ଜୟ କଲେ ପୋଷାକରେ ନୂଆ ହୀରା ଖଣ୍ଡିଏ ଲଗାନ୍ତି କାହିଁକି ?

ଖ) ରାଜା ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ନିଦରୁ ଉଠାଇ କ'ଣ ଦେଖାଇଲେ ?

ଗ) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ତାଙ୍କ ଚେଲା ଦ୍ୱାରା ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଉଥିବା ଖବରଟି କୁହ ।

ଘ) ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ଉପଯୁକ୍ତ ବେଶଟି କ'ଣ ?

ଙ) ରାଜା ନିଜକୁ ମୂର୍ଖ ବୋଲି ମନେ କଲେ କାହିଁକି ?

୨. ବନ୍ଧନୀ ମଧ୍ୟରୁ ଠିକ୍ ଶବ୍ଦ ନେଇ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରିବା ।

(ଆଖପାଖ, କାଠପତ୍ର, ଲୁଗାପଟା, ଚଲାବୁଲା, ହସଖୁସି, ସୁନାରୁପା)

କ) ସକାଳୁ କିଛି ସମୟ .... କଲେ ଦେହ ଫୂର୍ତ୍ତି ଲାଗେ ।

ଖ) ଚଇତନ ଜଙ୍ଗଲରୁ .... ସଂଗ୍ରହ କରି ଚଳେ ।

ଗ) ବୁବୁର ଜନ୍ମଦିନରେ ସମସ୍ତେ .... ରେ ମାତିଛନ୍ତି ।

ଘ) ଯାତ୍ରା ଦେଖିବା ପାଇଁ .... ର ବହୁତ ଲୋକ ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ ।

ଙ) ନମ୍ରତା .... ଠାରୁ ବଳି ବଡ଼ ସମ୍ପଦ ।

୩. 'ଜନହୀନ' କହିଲେ 'ଜନଶୂନ୍ୟ' ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଏ, ସେପରି ତଳଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କେଉଁ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଇବ ଲେଖିବା ।

ଧନହୀନ .... ବୁଦ୍ଧିହୀନ .... ମନ୍ତ୍ରହୀନ ....

ଜ୍ଞାନହୀନ .... ବସ୍ତ୍ରହୀନ .... କ୍ରିୟାହୀନ ....

ଭକ୍ତିହୀନ............

୪. (ମୁଁ) [ତୁମ] ସହିତ △ମାମୁ△ ଘରକୁ ଯିବି ।

ଏଠାରେ 'ମୁଁ' ପଦଟି ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ 'ତୁମ' ପଦଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁରୁଷ ଓ 'ମାମୁ' ପଦଟି ତୃତୀୟ ପୁରୁଷ ଅଟେ । ଯେ କୌଣସି ନାମକୁ ବୁଝାଉଥିବା ପଦମଧ୍ୟ ତୃତୀୟ ପୁରୁଷ । ସେହିପରି ତଳ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷରେ ଥିବା ପଦ ଚାରିପଟେ ○ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁରୁଷରେ ଥିବା ପଦ ଚାରିପଟେ □ ଓ ତୃତୀୟ ପୁରୁଷରେ ଥିବା ପଦ ଚାରିପଟେ △ ଦେବା ।

କ) ମୁଁ ମୋ ଜନ୍ମଭୂମିକୁ ଭଲ ପାଏ ।

ଖ) ପଙ୍କଜବାବୁ ଜଣେ ନମ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଗ) ତୁମେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଛ ?

ଘ) ଆପଣଙ୍କୁ ମୁଁ କିଛି କହିବି ।

ଙ) ସେ କଦାପି ମିଛ କହେ ନାହିଁ ।

୫. ଠିକ୍ ବନାନ ଲେଖା ଥିବା ଶବ୍ଦଟିକୁ ବାଛି ପାଖ କୋଠରିରେ ଲେଖିବା ।

କ) ବିସ୍ମୟ, ବୀଶ୍ମୟ, ବୀସ୍ମୟ, ବିଷ୍ମୟ [ ]

ଖ) ପୋଶାକ, ପୋଷାକ, ପୋସକ, ପୋସାକ [ ]

ଗ) ସମୁଖ, ଶମ୍ମୁଖ, ସମ୍ମୁଖ, ଷମ୍ମୁଖ [ ]

ଘ) ସନ୍ୟାସୀ, ସନ୍ନ୍ୟାସି, ସନ୍ୟାସି, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ [ ]

ଙ) ଅଶ୍ୱ, ଅଶ୍ଣ, ଅସ୍ବ, ଅସ୍ୱ [ ]

୬. ତଳେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ଶବ୍ଦର ବିପରୀତ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଉଛି ତାକୁ ବାଛି ଅଲଗା ଲେଖିବା ।

ଅବଶ୍ୟ	ଅସାଧାରଣ	ଅନୁମତି	ଅପୂର୍ବ
ଅବକାଶ	ଅଦ୍ଭୁତ	ଅଗତ୍ୟା	ଅଯୋଗ୍ୟ

୭. ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦରୁ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିଏ ତିଆରି କରି ଲେଖିବା ।

ରାତିରେ ବୁଢ଼ାକୁ ସ୍କୁଲରେ ଅତିଥି ଭାବରେ ରଖାଗଲା । ଖାଇସାରି ପିଲାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉ ହେଉ ତାଙ୍କରି ପାଖରେ ବୁଢ଼ା ଶୋଇପଡ଼ିଲା । ହେଲେ, ତାକୁ ନିଦହେଲା ନାହିଁ । ବୁଢା ଭାବୁଥାଏ, ସ୍କୁଲର ବାବୁମାନେ ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ଏଡ଼େ ସୁନ୍ଦର ଫସଲ କରିଛନ୍ତି, ତାକୁ ଟିକିଏ ସେ ଉପାୟ ବତାଇ ଦିଅନ୍ତେ କି ? ସେ ମଧ୍ୟ ତା' କ୍ଷେତକୁ ଉଠିଆ କରନ୍ତା । ନିଜ କ୍ଷେତରେ ସେ ଚଳନ୍ତା, ମୁଠାଏ ଖାଦ୍ୟ ପାଇବାକୁ ଜଙ୍ଗଲର ଅନ୍ଦିକନ୍ଦି ବୁଲିବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତା । ଏମିତି ଭାବୁ ଭାବୁ ବୁଢ଼ାକୁ ନିଦଲାଗିଗଲା ।

୮. **ତଳ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଭାବି ଲେଖିବା ।**

କ) ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ର ସମୟରେ ରାଜା କିପରି ଆଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ?

ଉ. ....

ଖ) ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉତ୍ତରରୁ ରାଜା କ'ଣ ବୁଝିଲେ ?

ଉ. ....

ଗ) ତୃତୀୟ ଚେଲାଟିର କଥା ଶୁଣି ରାଜା କାନ୍ଦକାନ୍ଦ ହୋଇଗଲେ କାହିଁକି ?

ଉ. ....

ଘ) କେଉଁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ରାଜା ନିଜକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ମନେ କଲେ ?

ଉ. ....

ଙ) କେଉଁ ବେଶରେ ମଣିଷ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଲାଗେ ?

ଉ. ....

୯. **ନିଜ ଭାଷାରେ ବୁଝାଇ ଲେଖିବା ।**

"ପୁଅ ! ଏ ବେଶରେ ତୁମେ କେଡ଼େ ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଛ ।"

ଉ. ....

....

୧୦. **ତଳେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଶବ୍ଦ ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଠିକ୍ ଅର୍ଥଟି ବାଛିବା ଏବଂ ମୂଳ ଶବ୍ଦକୁ ନେଇ ବାକ୍ୟ ଗଠନ କରିବା ।**

ଉଦାହରଣ – ନୀଳାଭ – ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ– ଚିଲିକାର ନୀଳାଭ ଜଳରାଶି ଅତି ମନୋହର ।

କ) ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର – ଆଖିବୁଜି ଦେଖିବା, କଳ୍ପନାରେ ଦେଖିବା, ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ଦେଖିବା

ଖ) ଅଗତ୍ୟା – ଅନ୍ୟ ଗତି ନ ଥିବାରୁ, ଦ୍ରୁତଗତି, ଦୁର୍ଗତି

ଗ) ଉଦ୍ଧତ – ଜଟିଳ, ଅବିନୀତ, ଅସହାୟ

ଘ) ପରିଧେୟ – ତ୍ୟାଗ କରିବା, ପିନ୍ଧା ଯାଇଥିବା, ଗ୍ରହଣ କରିବା

୧୧. ଯେପରି 'ବିଶେଷ' ଶବ୍ଦରୁ 'ବିଶେଷତ୍ୱ' ହୋଇଛି, ସେହିପରି ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବଦଳାଇ ଲେଖିବା ।

ମନୁଷ୍ୟ ....

ଘନ ....

ବ୍ୟକ୍ତି ....

ଗୁରୁ ....

ପଶୁ ....

ଦେବ ....

ତୁମପାଇଁ କାମ

ମନୋଜ ଦାସ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲେଖିଥିବା ଗପ ଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ ଓ ଶ୍ରେଣୀରେ ସେ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୁଅ ।